

duite, idet de jo i Reglen ere fuldstændigt Herrer over, hvorvidt en Politifag skal anlægges eller ikke, ligesom de, efterat den er anlagt, ogsaa ere fuldstændig Herrer over dens videre Fremme, idet de kunne have den, saasnart de finde, at der efter samtlige Omstændigheder ikke er tilstrækkelig Grund til at forfølge den videre. Jeg troer virkelig, at der ved den Myndighed, som i disse Henseender er tillagt Politimestrene, er givet dem al den Frihed, der kan begjæres. Det, hvorom der her er Spørgsmaal, er derimod, om en Politimester, naar han er kommen til det Resultat, at han ikke kan forsvare at lade være at forfølge en Sag, skal være bemyndiget til, uagtet Lovgivningen har fastsat, at den og den Straf er den mindste for den paagjældende Forbrydelse, alligevel at sige: Nei, jeg anseer en mindre Straf for passende, og den vil jeg lade mig nøie med. Hvis det er Lovgivningens Mening, at Sigt bør kunne tillades, da bør den ikke fastsætte Minima; naar den derimod fastsætter Minima, finder jeg, at disse ogsaa bør overholdes i alle de Tilfælde, hvor Politidommeren ikke mener at kunne forsvare at lade være at forfølge den paagjældende Sag. Vi have jo nylig vedtaget en Lov, der indeholder Mulcten for ulovlig Brændeviinshandel og Brændeviinsubstankning; men naar vi sammenholde denne Lov med nærværende Lovudkast, maae vi altsaa være os bevidste, at det ikke har videre at betyde, at der er fastsat et Minimum af Straffen, idet det jo ganske er overladt Politimesteren, om han vil bringe den til Udførelse eller ikke; han kan lade sig nøie med at give en Advarsel eller en mindre Mulct, dersom han synes, at det er rigtigere end det, som Lovene foreskriver. Det er derfor, jeg finder, at den ærede Landsthingsmands Forslag ere byggede paa et rigtigt Princip, hvorfor jeg ikke kan Andet end understøtte dem. I een Henseende kunde jeg nok ønske en Forandring i det første Ændringsforslag, nemlig med Hensyn til Advarslerne. Jeg formener nemlig, at der i alle Tilfælde, hvor Lovgivningen ikke har fastsat noget Minimum af den paagjældende Straf, hvor Lovgivningen tillader, at

man gaaer ned til det mindst mulige Beløb af en vis Straffearart, ikke vilde være Betænkelighed ved at indrømme Politidommeren en Ret til at afgjøre Sagen med en Advarsel til Protocollen. En saadan Forandring i det af den ærede Landsthingsmand stillede Ændringsforslag kunde jeg være tilbøielig til at støtte, hvis Principet under denne Behandling skulde kunne finde Bifald.

Brock: Maa det være mig tilladt med Hensyn til det Ændringsforslag, der af Udvalget er stillet under Nr. 30 til § 30 at fremsætte en Bemærkning, der slutter sig til en Grindring, som ved samme blev fremsat af den ærede Justitsminister. Den ærede Ordfører har allerede gjort opmærksom paa, at Høiesteret allerede for Diekliftet paa forskjellig Maade har det i sin Magt at søge en saadan Sag som de omhandlede nærmere belyst, at den f. Ex. i saa Henseende, idet den beholder Sagen staaende ved Høiesteret, gennem en afsagt Kjendelse kan fordrø yderligere Dplysninger, og at den fremdeles har det i sin Magt at hjemvise en saadan Sag til ny Behandling. Smidertid troer jeg dog ikke, at disse den ærede Ordførers Bemærkninger gave et fuldkomment tilstrækkeligt Svar paa den høitagne Justitsministers Bemærkning. Den gik nemlig ud paa, at Høiesteret ogsaa burde have den Magt, som i den nævnte Paragraph af Lovforslaget er nedlagt i Overrettens Hænder, nemlig at den, naar den finder, at Sagen skal hjemvises, da kan hjemvise den til skriftlig Behandling paa den for offentlige Politifager hidtil gjældende Maade. Det forekommer mig imidlertid at være en Selvfølge, at Høiesteret vil have denne Magt. Det foreslaaes vel bestemt, at Politifager for Fremtiden i Almindelighed ikke skulle kunne komme ind for Høiesteret, men, komme de gennem Bevilling ind for Høiesteret, da er det ogsaa en Selvfølge, at Landets øverste Tribunal maa have den samme Magtfulde som Overretten, og at den altsaa, idet den handler som øverste Politimagt eller øverste Politidomsstol i Landet, maa kunne hjemvise til ny skriftlig Behandling — jeg beder om Forladelse; Ordet „ny“ er ikke